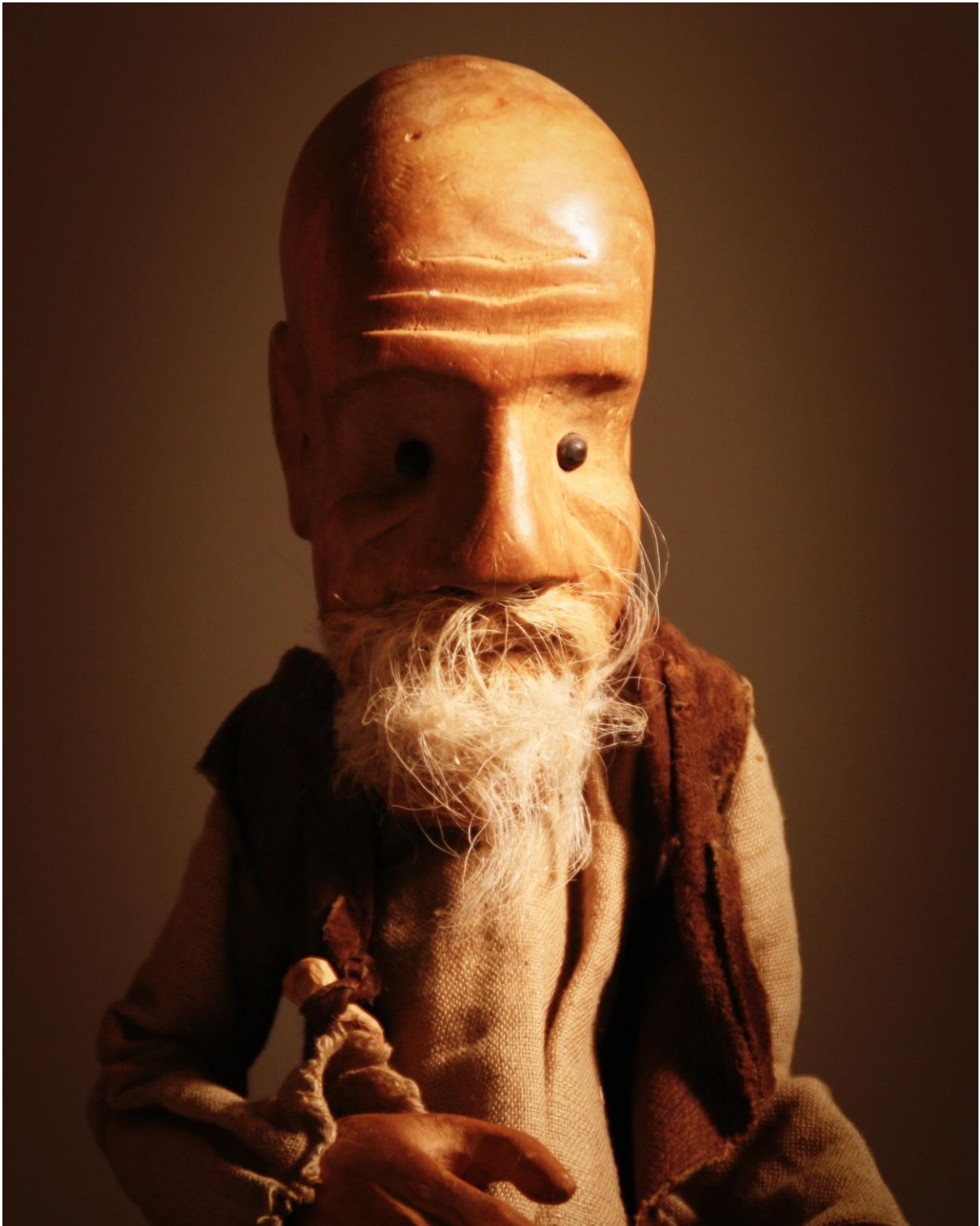

Gondolattár

A test nem egyéb, mint a lélek biomechanikus robotja.
Akarattal lehet irányítani, és az a dolga, hogy a lélek

tudatát segítse hatni az anyagi világban. Hogy arrébb tudjon tenni valamit, vagy létre tudjon hozni egy tárgyat, eszközt, szemet gyönyörködtető alkotást.

Ahhoz, hogy ez a biomechanikus robot működni tudjon, rendelkezésre áll körülötte egy fenntartó rendszer, mely minden szükségessel ellátja. A növények testében fellelhető szén elfogyasztva, a belélegzett levegő oxigénjét felhasználva energiához jut, amivel fűteni és mozgatni tudja magát.

Ha nem tudja megemészteni a fűvet, mint lehetséges táplálékot, akkor az ellátó rendszer segít. Adja a fűvet legelő őzeket, mint elfogyasztható, már megemészthető étket, vagy birka, tehén, kecske tőgyében termelődő tejet. Így a Nap, az eső, a kilélegzett levegőnk testükbe építő rétek, mind-mind a fenntartó rendszer részei.

Egy óriási, véget nem érő, örök körforgás a biomechanikus robotok táplálója és éltetője, melynek a Nap energiasugárzása a középpontja. Így világunk a lelkek által irányított testek nagy-nagy játszótere, minden minket körülvevő részlet szükségszerűségével.

Játszani vagyunk itt. Alkotni. Élvezni az anyag érintéseit, az általunk keltett rezgések visszhangjait. S mikor megfárad a test, a lélek biomechanikus robotja, kiszáll belőle a tudat, s testen kívül marad egészen addig, míg valakik, kik rendelkeznek még

biomechanikus robottal, nem írnak számára egy friss, fiatal, új erővel bíró testbirodalmat.

Ahogy a minket tápláló nagyvilág örök körforgásban van, úgy a biomechanikus robotok lelkei is örök körforgásban vannak. Testekből testekbe szállva követik az idővonalat, élvezik újra és újra a születést, a felnövést, a létezést.

Az embernek egyetlen dolga van. Hatni az anyagra, anyagi világunkra, de úgy, hogy maradjon feladata a később idehívott látogatóknak. (Ne feledjük, a gyerek szó úgy kezdődik, hogy **gyere**.) Szóval nekik, a gyermekeinknek is szüksége van feladatra, csinálnivalóra. Számukra történetek kellenek, melyek igaz lényekről szólnak, akik megbirkóznak a gonosszággal, tudatlansággal. Egy átgondolt, jó világ képét kell tanítani nekik, hogy mikor fölnőnek, emlékezve a megélt mesékre, egy jó, boldogan élhető világot hagyjanak maguk után hátra.

Megmunkált anyagi világ, életben tartott jó történetek. Nem más ez, mint a bábosok törekvése egy szebb és boldogabb jövő reményében.

Néder Norbert